

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Veijola, Anna; Rautiainen, Matti

Title: Laukaus Kultarannassa : kuka yritti murhata presidentti Urho Kekkosen juhannuksena 1957?

Year: 2018

Version: Published version

Copyright: © Tekijät & Jyväskylän yliopisto, 2018.

Rights: In Copyright

Rights url: <http://rightsstatements.org/page/InC/1.0/?language=en>

Please cite the original version:

Veijola, A., & Rautiainen, M. (2018). Laukaus Kultarannassa : kuka yritti murhata presidentti Urho Kekkosen juhannuksena 1957?. In A. Veijola, M. Rautiainen, S. Kupiainen, & S. Mikkonen (Eds.), *Monilukutaidot ja tutkiva ote historian opetuksessa* (pp. 61-79). Jyväskylän yliopisto. http://opettajat.hislit.fi/wp-content/uploads/2018/11/61_Laukaus_Kultarannassa.pdf

Laukaus Kultarannassa

– Kuka yritti murhata presidentti Urho Kekkosen juhannuksena 1957?

Anna Veijola & Matti Rautiainen

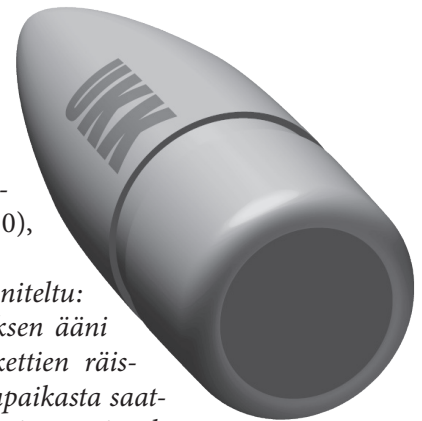
TAVOITE

Presidentti Urho Kekkonen vietti juhannusta 1957 Naantalissa Kultarannassa. Taloa kohti ammuttiin luoti, joka vahingoitti rakennusta tehden seinään nyrkin kokoisen loven. Luoti on tullut murhayritykseksi tai vähintäänkin varoitukseksi melko vasta valittua presidenttiä kohtaan. Kekkonen ei halunnut, että asiasta tiedotetaan julkisuudessa, eikä hän kirjoittanut asiasta mitään päiväkirjoihinsaakaan. Luodin ampujaa ei koskaan saatu selvitettyä. Siitä, kuka tai ketkä teon taustalla olisivat voineet olla, on esitetty erilaisia näkemyksiä.

Ampumisesta on olemassa tiettävästi vain yksi alkuperäislähde, presidentin adjutanttien viikkomuis-tio, johon tapaus on kirjattu ikkunan särkymisenä (ks. dokumentti 1).

Lisäksi Marja Linnan-kivi (ks. dokumentti 2) kirjoittaa tapahtumasta muistelmissaan Kekkosten miniänä (2010), kuvaten, kuinka ”Teko oli tarkkaan suunniteltu: juhannuksena laukauksen ääni sekoittuisi ilotulitusrakettien räiskeeseen. Luodin osumapaikasta saati päätellä, että ampuja tuns rakennuksen sisätilat.”

Kyseinen ampumavälikohtaus oli hyvin vaiettu ja piilossa pidetty. Oikeastaan vasta vuonna 2014 MOT-dokumentin myötä tapaus nousi yleiseen tietoon.

Kokonaisuuden tavoitteena on tutkia erilaisen lähdeaineiston avulla, kuka tai ketkä olivat Kekkosen murhayrityksen takana. Kokonaisuudessa harjaannutetaan seuraavia historian taitoja:

- Erilaisen lähdeaineiston (esim. primääri- ja sekundäärilähteet) kanssa toimiminen: aineiston kontekstualisointi. (sitominen syntyajankohtaan), lähteen laatijan tarkoituksien pohdinta, lähdekriittinen työskentely.
- Tiedon hankkiminen ja käsittely: erilaisen tiedon hankkiminen tutkimuskysymykseen vastaamiseksi, analysoiminen ja arvioiminen, eri lähteistä saatavan tiedon keskinäinen vertailu, erilaisten vaihtoehtojen luominen ja vertailu.
- Menneisyyteen liittyvän tiedon prosessoiminen: syy- ja seuraussuhteet, aikakäsitys, muutoksen ja jatkuvuuden analysoiminen.
- Erilaisten tulkintojen tekeminen ja niiden merkitysten pohtiminen.
- Omien perusteltujen johtopäätösten tekeminen: lähteisiin perustuvien argumentoitujen johtopäätösten tekeminen, historiallisen tiedon esittäminen ja tiedon luotettavuuden arviointi (tieto luotettavaa suhteessa aineistolle esitettävään kysymykseen, aineistoon sekä historialliseen kontekstiin).

Historian sisältötietoja ajatellen tapaus sijoittuu 1950-luvun loppupuolelle. Selvittäessään mahdollisia tekijöitä ja heidän motiivejaan, oppijan tulee hahmottaa seuraavia (Suomen historian) sisältöjä:

- Vuoden 1918 sisällissota (Kekkonen rooli valkoisten puolella)
- 1930-luku (Kekkonen rooli esim. AKS:ssa)
- Toinen maailmansota ja jälkiseuraukset (Kekkonen rooli esim. sotasyllisyysoikeudenkäynneissä)
- 1940- ja 1950-luku: Suomen ja Neuvostoliiton väliset suhteet (Kekkonen ja YYA-sopimus)
- 1950-luvun poliittinen ilmapiiri (Kommunistit, SDP, maalaisliitto, oikeisto; Kekkonen valinta presidentiksi yhden äänen enemmistöllä 1956, NL:n vaikutus Suomen sisäpolitiikkaan)
- Kekkonen henkilöhahmo ja siihen liittyvät seikat 1950-luvulla

MATERIAALIT

Oppimiskokonaisuus perustuu erilaisten primääri- ja sekundäärlähteiden analysoinnille.

Aineistona käytetään esimerkiksi seuraavia lähteitä:

Aineisto 1: Presidentin adjutanttien viikkomuisto

Aineisto 2: Katkelma Marja Linnakiven teoksesta Kekkonen miniänä

Aineisto 3: Erilaisia arkistolähteitä esim.

- Vuoden 1955 Kekkonesta koskeva skandaali (Dokumentit 4 & 5, Dokumentit 8 & 9: Sensaatio Uutisten kansisivut)
- Kekkonen valinta presidentiksi (Dokumentti 7: Presidentin virkaanastujaispuhe)
- Suomen ja NL:n väliset suhteet (Dokumentti 3: Tasavallan Presidentin puhe juhlapäivällisillä 7.6.1957)
- Kotimaan politiikkaan liittyviä juttuja (Dokumentti 6: Kekkonen sotasyllisyysoikeudenkäyntikukukortti; Kekkonen kirje Päätoimittaja Frans Keräselälle ja Keräsen vastaus)

Dokumentti 8: Tasavallan presidentin puhe juhlaillallisilla

Aineisto 4: Kekkonesta ja 1950-luvun poliittista historiaa koskevaa kirjallisuutta

Kekkonesta on kirjoitettu paljon, minkä lisäksi myös Kekkonen itse kirjoitti paljon kirjeitä, päiväkirjaa ja myös muistelmat. Juhani Suomen lisäksi Kekkonesta ja hänen lähipiiristään ovat useat tutkijat.

Kesto

Koko projektin työmäärä 10 tuntia kontaktiopetusta + opiskelijoiden itsenäistä työskentelyä noin 20 tuntia. Mahdollisuus toteuttaa kokonaisuudesta pienempikin osio, jolloin aikaa on hyvä varata vähintään 2-4 oppituntia.

Aloitustapahtumat: Mitä on tapahtunut?

Murhayritystä lähdetään tarkastelemaan presidentin adjutanttien kirjoittaman viikkomuiston (dokumentti 1) pohjalta. Dokumentin tarkastelun voi aloittaa hyvinkin yleisellä kysymyksellä: *Tarkastele oheista dokumenttia. Mihin huomiosi kiinnittyy? Mitä on tapahtunut?*

Tämän jälkeen oppilaille jaetaan katkelma Linnankiven kirjasta (dokumentti 2) ja heitä pyydetään lukemaan tekstikatkelma. Koska dokumentit 1 ja 2 liittyvät toisiinsa, voidaan oppilaille esittää kysymys: *Mitä voit päätellä näiden kahden lähteen perusteella tapahtuneen?*

Lähteiden luotettavuuden arviointi

Historiallisen tiedon luonteeseen kuuluu se, että tietoa menneestä muodostetaan erilaisten lähdeaineistojen perusteella tietyn tutkimuskysymyksen valossa. Oppilaan tulee myös ymmärtää, että jokainen kirjoitettu teksti on luotu jossain tilanteessa jollekin oletetulle yleisölle (lukijakunnalle) ja sen syntyyn vaikuttaa oma aikansa. Presidentin adjutanttien muistio sekä Linnankiven muistelmat ovat hyvät esimerkit lähteistä, joita tulee tarkastella lähdekriittisesti. Oppijoille esitetäänkin tehtävä: Arvioi edellä lukiemiä lähteiden luotettavuutta. Lähteiden luotettavuuden arvioinnissa auttavat apukysymykset:

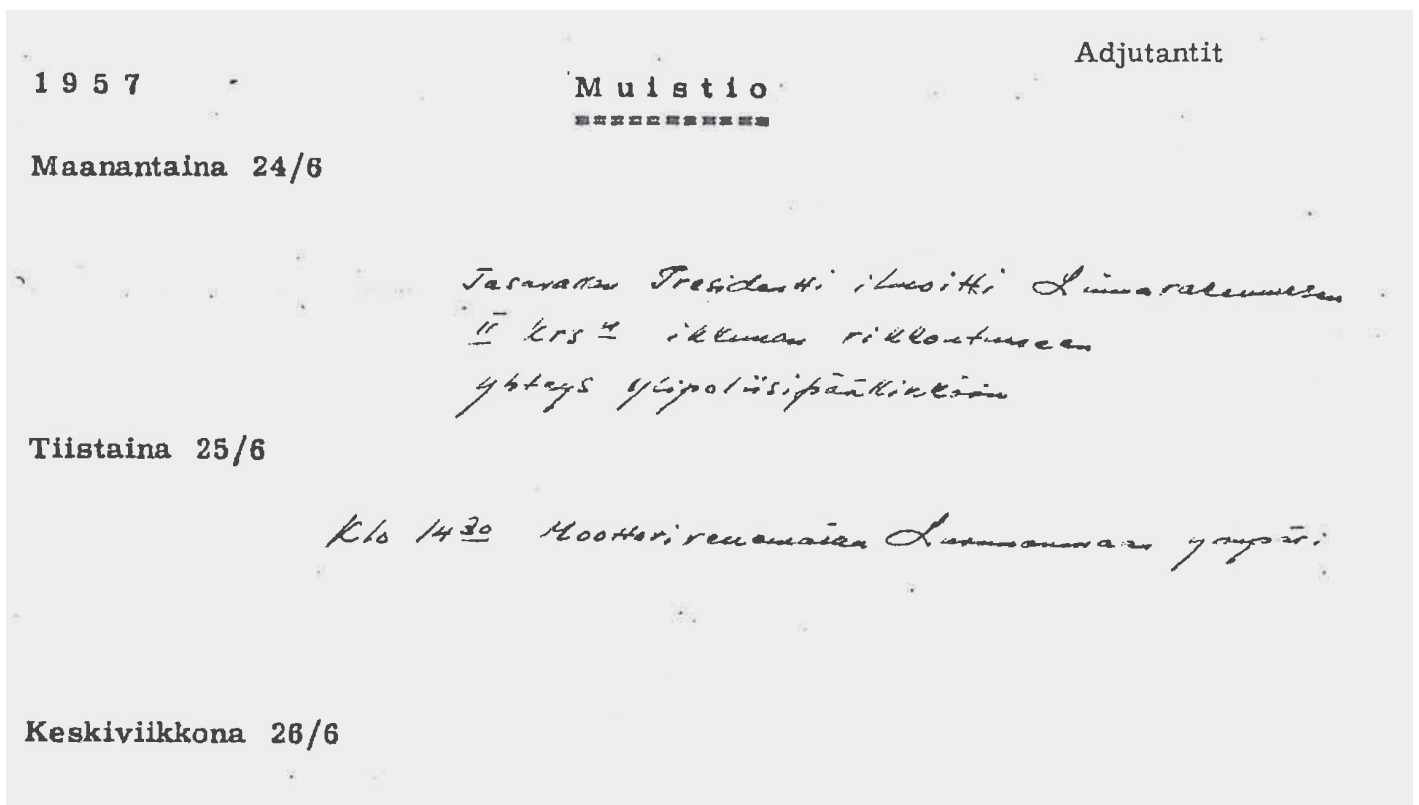
- Kuka lähteen on laatinut? Milloin? Mihin tarkoitukseen?
- Kenelle lähde on laadittu? Miten mahdollinen yleisö vaikuttaa siihen, mitä lähteessä kerrotaan?
- Mitä tekstissä kerrotaan? Mitä jätetään kertomatta tai kuvaamatta?
- Miten tekstin tarjoamaan tietoon tulisi suhtautua?
- Mistä mahdolliset ristiriitaisuudet kahden eri tekstin välillä voivat johtua?

Kuka on mahdollinen murhaaja?

Seuraavaksi oppilaat suunnittelevat, miten he voisivat saada selville, kuka oli Kekkonen murhayrityksen takana. Tutkivan oppimisen tarkoituksena on myös se, että oppijat itse suunnittelevat omaa oppimis- ja tutkimusprosessiaan. Opiskelijat työskentelevät ryhmissä ja jokaiselle ryhmälle jaetaan dokumenttipaketti, joka sisältää useita eri Urho Kekkonen liittyviä dokumentteja.

Opiskelijoiden tulee dokumentteihin sekä kirjallisuuteen perustuen tehdä ryhmänsä väliraportti siitä, kuka tai ketkä olivat mahdollisesti Urho Kekkonen murhayrityksen takana ja mikä/mitkä ovat teon mahdolliset motiivit. Ryhmien palauttamien väliraporttien käydään yhdessä luokassa läpi. Koko opiskelijaryhmän kanssa katsotaan yhdessä läpi YLE:n MOT-dokumentti: Tähtäimessä UKK, joka on saatavilla Yle Areenasta: <https://areena.yle.fi/1-2270174> (tarkistettu 6.9.2018, saatavilla toistaiseksi).

Dokumentin katsomisen jälkeen opiskelijaryhmille annetaan tehtäväksi tuottaa uutislähetys Urho Kekkonen vuoden 1957 murhayrityksestä. Tätä varten he saavat

yhdessä emme ole vuosin "istuneet".

Yöllä helmikuun 4 p:nä 1955 kello 5 aamulla hän tuli Hotelli Kämpiin huoneeseeni hyvin "liikutettuna", kutsumatta, arvaamatta ja yllättäen, pakottaen yöportierin vastoin nimenomaista, kaikkia koskevaa yleiskieltoa, soittamaan minulle ja päästämään hänet sisälle. Vaimoni pyysi häntä heti poistumaan, mutta oli sitten aluksi kuitenkin pyynnöstäni rukana keskustellessamme. Pääministeri Kekkonen käytti hyvin ikävää kieltä, sanoen mm. että Suomen kansa tulee hänet muistamaan Aleksanteri I:nä. Vaimoni pahastui kaikesta kovasti ja vaati vakavasti pääministeriä poistumaan. Hän ei lähtenyt. Minä en suuttunut laisinkaan, sillä aikaisemminkin ystävyyskämppäme aikoina olen Kekkonen kanssa hieman samaan tapaan "keskustellut", kuin tuona aamuhetkenä. Hankin hänelle huoneen hotellista, koska en katsonut suotavaksi, että pääministeri näyttäytyisi muille siinä tilassa kuin hän oli, mutta hän heitti huoneen avaimen lattialle.

Vaimoni läksi nukkumaan ja jättäksämme hänet rauhaan ehdotin pääministerille, että menisimme kenraali Airon huoneeseen samassa kerroksessa. Sen teimmekin. Sitä ennen kävimme kylpyhuoneessa, jolloin minä pääministerin (kai vahingossa) tönäisemänä kaaduin ammeeseen ja kolhaisin pääni hanaan. Sain pienen haavan, josta vuoti verta. Sen pyyhkin pois kostuttamallaani pyyheliinalla. Mitään veriläikkiä ei lattialla ollut, mutta tuon pyyheliinan löysi vaimoni herättyään ja soitti rouva Kekkoselle säikähtyneenä. Vaimoni oli ymmärrettävästikin hermostunut, kunnes hän keksi, että olimme Airon luona, jonne soitti. Olimme siellä keskustelleet entiseen tapaan pääministerin värvätessä kenraali Airoa valitsijamiesehdokkaakseen. Poistuin kenraali Airon huoneesta kello 8:n korvissa. Siellä ei kukaan meistä kolmesta - muita ei ollut läsnä minun siellä ollessani - nukkunut. Menin nukkumaan omaan huoneeseeni. Pääministeri lienee poistunut hotellista rouvansa lähettämän pääministerin sihteerin hakemana kello 10:n maissa.

Ilmeisesti pääministerin pyynnöstä pyysi eräs yhteinen ystävämmme minua kumoamaan julkisuuteen tapauksesta tulleet tiedot, samoin sittemmin pääministeri itsekin. Ehdotus siitä on hallussani. En katsonut itseäni millään tavoin henkilökohtaisesti skandalisoiduksi tapahtuneen johdosta. Eihän Hornborginkaan kirjoituksessa, joka on painavin asiaa koskeva julkaistu maininta, minuun laisinkaan viitata, vaan siinä vaaditaan pääministeriä joko eroamaan tai nostamaan syyte. Näin ollen päätin, etten mitään peruutusta anna. - Minulle lähetetty ehdotus oli lapsellinen ja hölmö. Pääministerinkään lehdille antama peruutus ei mielestäni ainakaan tätä asiaa parantanut.

Pääministeri yritti minulle puhelinkeskustelumme kuluessa puhua siitä, että

käyttää apunaan myös internetistä löytyvää tietoa. Koska loppuraportin muotona on videoitu uutislähetys, tutustutaan opiskelijoiden kanssa siihen, miten television uutislähetykset ja niissä olevat yksittäiset uutiset rakentuvat.

Oman johtopäätöksen tekeminen

Lopputuotoksena oppilaita pyydetään laatimaan oma uutislähetys, joka videoidaan Green screen -tekniikalla iPadien avulla ja esitetään koko ryhmälle. Uutislähetysten tulee vastata kysymykseen, kuka yritti murhata presidentti Kekkonen juhannuksena 1957. Oppilaita ohjeistetaan kiinnittämään huomiota erityisesti siihen, miten he perustelevat esittämiään väitteitä eri lähdeaineiston pohjalta.

Lopuksi on hyvä käydä oppilaiden kanssa läpi, että kyseisen murhayrityksen tekijää ei ole löytynyt ja on mahdollista, ettei häntä tulla koskaan löytämäänkaan. On myös hyvä pohtia sitä, millä tavoin tutkimusprosessi laajensi kuvaa Urho Kekkosesta. Historiallisen tiedon luonteeseen kuuluu se, että koska me tiedämme "lopputuloksen", merkityksellistämme eri asioita, kuin tapahtuma-aikaan eläneet henkilöt. Pohtiessamme Kekkonen murhayritystä liitämme väistämättä tilanteeseen myös mielikuvamme Kekkonen myöhemmistä vaiheista, eli tapahtumista ja tilanteista, joista vuonna 1957 eläneet henkilöt eivät voineet tietää mitään.

ARVIOINTI

Tutkivan oppimisen arvioinnissa huomiota kiinnitetään sekä prosessiin että sen tuloksena syntyneeseen lopputuotukseen. Kokonaisuuden tavoitteena oli opettaa erityisesti historiallisen tiedon muodostuksen prosessin ymmärtämistä ja hallintaa. Tällöin myös arviointi keskittyy siihen, kuinka hyvin oppilas ymmärtää historiallisen tiedon muodostumista sekä historiallisen tiedon luonnetta. Arvioinnin tueksi opettaja voi pyytää oppilaita laatimaan kirjoitelmat aiheella: Mitä kyseinen tehtävä opetti minulle historiallisen tiedon luonteesta? Kurssi toteutettiin arvioinnilla hyväksytyty/hylätty, jolloin kurssin hyväksyty suorittaminen edellytti aktiivista osallistumista oman ryhmän tutkimusprosessiin, tehtävien palauttamista sekä läsnäoloa kontaktiopetuksessa.

KUKA/KETKÄ AMPUI LAUKAUKSEN KULTARANNASSA JUHANNUKSENA 1957?

ALKUPERÄIS- AINEISTOT TAPAHTUMASTA

- Adjutanttien raportti
- Marja Linnankiven muistelmat

KIRJALLISUUS MUU ALKUPERÄIS- AINEISTO

- Arkistolähteet (UKK-arkisto)
- Kekkonen muistelmat, päiväkirjat ja kirjeet
- Tutkimuskirjallisuus

VÄLIRAPORTTI

KIRJALLISUUS MUU ALKUPERÄIS- AINEISTO

- Internet
- Haastattelut

LOPPURAPORTTI UUTISLÄHETYKSENÄ

Lähteiden luotettavuuden arviointi

Arvioi, kuinka luotettavana kuvauksena tapahtuneesta ampumisesta pidät kahta tällä tunnilla ollutta historiallista lähdettä. **Arvioi lähteen luotettavuutta** omin sanoin ja **perustele** näkemyksesi.

1. Presidentin adjutanttien laatima viikkoraportti vuodelta 1957
2. Ote Marja Linnankiven muistelmista ”Kekkosten miniänä. Muistelmia Sylvi ja Urho Kekkonen perhe-elämästä 1950-1970-luvuilta” (julkaistu vuonna 2010) ja ote luvusta Juhannusyön luoti (s. 154-156).

Väliraportti

Olette selvittäneet aineiston pohjalta sitä, kuka/ketkä yrittivät murhata Urho Kekkonen juhannuksena 1957. Kirjatkaa ylös tämänhetkinen näkemyksenne siitä, kuka oli ampumisen takana ja miksi. Perustelkaa, mihin pohjaatte päätelmänne.

Uutislähetys

Tehkää videoitu uutislähetys, jossa kerrotte tutkimukseenne pohjautuvan perustellun näkemyksenne siitä, kuka tai ketkä ampuivat Kultarannassa vuonna 1957 luodin ja miksi ampumavälikohtaus tapahtui.

Loppukirjoitelma

Mitä opit historiallisesta tiedosta viikon aikana?

Päiväkohtainen palaute**Ryhmäkysymykset**

- Mikä oli tutkimuksen kannalta päivän tärkein löytö (oivallus)?
- Miten se syntyi?
- Mikä päivässä oli vaikeinta? Miksi?
- Kuinka ratkaisitte ongelman?

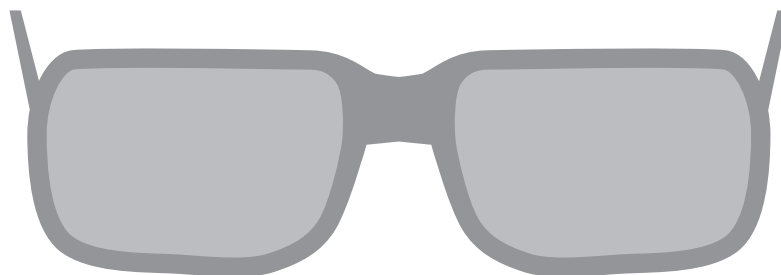
Yksilökysymykset

- Mikä oli oma osuutesi ryhmänne työskentelyssä?
- Miten koit päivän työskentelyn?

Alkuperäislähteet ovat Urho Kekkonen Arkistosta Orimattilasta ja ne julkaistaan arkiston luvalla. Kiitämme Urho Kekkonen Arkistoa ystävällisestä ja avuliaasta yhteistyöstä.

Dokumentit

- Dokumentti 1: Adjutanttien viikkomuistio
- Dokumentti 2: Katkelma Marja Linnankiven muistelmista
- Dokumentti 3: Tasavallan presidentin puhe juhlaillallisilla
- Dokumentti 4: Kekkosta koskeva skandaali 1955
- Dokumentti 5: Kekkosta koskeva skandaali (2)
- Dokumentti 6: Sotasyylisyysoikeudenkäyntikulkukortti
- Dokumentti 7: Presidentin virkaanastujaispuhe
- Dokumentti 8: Sensaatio Utisten kansisivu (Kekkonen murhaaminen salaliiton päämäärä?)
- Dokumentti 9: Sensaatio Utisten kansisivu (Kekkonen tappeli....)

1957

Muistio
*****

Adjutantit

Maanantaina 24/6

Jarvahan Presidentti ilusti Linnarehunnassa
 II krs 4 ikkunan rikkoontuneen
 yhteys ylipoluisipankkiin

Tiistaina 25/6

Klo 14³⁰ Hootari-seuranäiden Linnassa ympäri

Keskiviikkona 26/6

Klo 13³⁰ Hootari-seuranäiden Järjestyksen
 19⁰⁵ reitti Linnassa Linnassa

Torstaina 27/6

Perjantaina 28/6

Klo 15³⁵ Käynti Neste Oy:in uudella tiliympäristö-
 13²⁰ samalla. Mukana kansaned Klammilla, maisteri
 Karjalainen ja varatuomari Savolainen

Lauantaina 29/6

Klo 11⁴⁰ Lähtö Laitilaan
 Klo 12²⁰ Laitilan maatalousnäyttelyä varten
 Klo 16⁰⁰ Lähtö Helsinkiin
 Klo 19²⁵ Tulo Helsinkiin
 Klo 20²⁰ Suur lähettiläs Hest Linnassa
 Klo 21⁰⁰ ~~Esitelmä Hest Linnassa~~ valtuustossa
 Klo 21⁴⁵ Lähtö Kurpion

Sunnuntaina 30/6

Vierailu Kaarilla ja Joen suussa
 siistijälkeen mukana.

”Pelkästään kultaisia muistoni presidentin kesäasunnolta eivät kuitenkaan ole. Ikävin muistoni liittyy juhannukseen ja siihen, että vartioidun kesälinnan päärakennusta kohti ammuttiin aseella kesken juhannusaaton viettoa. Se järkytti minut perin pohjin.

Luoti ammuttiin tarkkuusaseella veneestä tai läheiseltä luodolta, ja se iskeytyi päärakennuksen portaikon kiviseinään. Kuulimme pamahduksen ja näimme seuraukset, nyrkin kokoisen loven seinässä, mutta onneksi kukaan ei ollut sattunut olemaan kohdalla.

Teko oli ilmeisen tarkkaan suunniteltu: juhannuksen laukauksen ääni sekoittuisi ilotulitusrakettien räiskeeseen. Luodin osumapainasta saattoi päätellä, että ampuja tunsi rakennuksen sisätilat.

Kyselin yksityiskohtia presidentin adjutantilta Urpo Levoltakin, joka tyyntytteli ja sanoi, ettei asiasta elämöitäisi eikä tiedotettaisi, koska haluttiin välttää ”ei toivottuja seurauksia”. Tutkimme Sylvin kanssa luodin jättämää jälkeä, mutta mekään emme sitten puhuneet asiasta sen enempää. Toisenlainen äiti ja isoäiti olisi luultavasti mennyt tapahtumasta suunniltaan.

Ampujaa ei saatu selville, ja minä aloin pelätä teon toistuvan. Kerran turvamiehet pysäyttivätkin Kultarannassa aidan yli kiivenneen tunkeilijan, jolla oli ase taskussaan. Sekin tapaus painettiin villaisella. Nähtävästi vastaavaa sattui useamminkin.”

Lähde: Marja Linnankivi – Terttu Levonen: Kekkosten miniänä (2010). Muistelmia Sylvi ja Urho Kekkonen perheestä 1950–1970-luvuilla. Kustannusosakeyhtiö Tammi: Helsinki, s. 155-156

Tasavallan Presidentin puhe juhlapäivällisillä 7.6.1957

Herra Ministerineuvoston Puheenjohtaja.

Herra Korkeimman Neuvoston Puhemiehistön Jäsen.

Tunnen suurta mielihyvää toivottaessani Teidät sydämellisesti terve tulleiksi Suomeen. Vilpittömällä ilolla otimme aikoinaan vastaan tiedon siitä, että olitte hyväksyneet kutsumme saapua vieraiksemme, ja yhtä vilpitöntä iloa tuottaisi meille nyt, jos viihtyisitte hyvin nämä muutamaiset kesäiset päivät maassamme. Me toivomme, että tästä Teidän vierailustanne tulee uusi luja rengas sitomaan Suomen ja Neuvostoliiton ystävyysuhteet entistä vahvemmiksi.

Olette tahtoneet aloittaa ensimmäisen päivänne Helsingissä kunnioittamalla suuren suomalaisen, presidentti Paasikiven muistoa. Tälle kauden teollenne me annamme erittäin suuren arvon. Me näemme siinä tunnustuksen presidentti Paasikiven työlle, minkä hän pitkän elämänsä ehtona suoritti johdattaessaan kansansa - hänen omia sanojaan käyttäkseni - syvän rotkon pohjasta lähemmäs aukeita, vapaita maisemia.

Tämä Teidän käyntinne presidentti Paasikiven haudalla luonnollisesti kohdistaa huomionne Paasikiven historialliseen, unohtumattomaksi jäävään elämäntyöhön. Paasikivi loi perustuksen uudelle suomalaiselle ulkopoliitikalle, jonka kulmakivenä on kahden naapurimaan, Suomen ja Neuvostoliiton, välinen yhteisymmärrys, yhteistyö ja kestävä ystävyys. Ei ole syytä salata, että arkailten ja epäillen Suomessa tälle tielle v. 1944 lähdettiin. Mutta kun nähtiin, että Neuvostoliitto tinkimättömästi ja johdonmukaisesti kunnioitti Suomen itsenäisyyttä ja vapautta ja tällä pohjalla halusi rakentaa ystävälliset suhteet Suomeen, niin epäilykset ja

väärinkäsitykset ovat haihtuneet. Vuosien kuluessa ovat luottamus, keskinäinen arvonnanto ja ymmärtämys vahvistuneet. Ei liene liioiteltua sanoa, että Suomen ja Neuvostoliiton välisiä naapurisuhteita on yhteiskuntajärjestelmiemme erilaisuudesta huolimatta pidettävä esimerkillisinä nykyisessä levottomassa maailmassa. Tämän johtopäätöksen tekeminen ja julkituominen ei kaikkia näytä aina miellyttävän, mutta se on tosiasia, josta meillä ei ole aihetta vaiaeta. Tiedämme, että Suomen ja Neuvostoliiton välisistä hyvistä, jatkuvasti suotuisaan suuntaan kehittyvistä naapurisuhteista ei ole hyötyä ainoastaan meille molemmille, vaan kansainväliselle sovinnon politiikalle, erityisesti Pohjois-Euroopassa.

Olen pannut merkille, että milloin Suomen omaksuman ulkopolitiikan arvoa on haluttu väheksyä, on sanottu, että Suomen ulkopolitiikka on ollut välttämättömyyden sanelemaa. Mutta vähentääkö rauhanpolitiikan arvoa se seikka, että siihen on johtanut kansallinen välttämättömyys ja että sen perustana on oikein ymmärretty kansakunnan etu? Eikö rauhanpolitiikka tämän päivän maailmassa ole kansallinen välttämättömyys kaikille kansoille? Laupias sallimus varjelkoon maailmaa, että tämä ymmärrettäisiin ajoissa. Suomen osalta on Suomen ja Neuvostoliiton välisen rauhan ja ystävyyden politiikan syntyminen ollut kieltämättä kansallinen välttämättömyys. Mutta juuri siitä johtuu sen voimassapitämisen jatkuminen ja sen järkähtämätön lujuus. Sen vartijoina ovat yhtä hyvin kansan laajat kerrokset kuin maamme johtomiehet.

Milloin Suomen ja Neuvostoliiton keskinäisten suhteiden suotuisasta kehityksestä puhutaan, ei voida olla viittaamatta siihen peruskirjaan, jonka vuoden 1948 ystävyyssopimus näille suhteille muodostaa. Tämä sopimus on ensimmäinen kansainvälisoikeudellinen asiakirja, johon sisältyy Suomen ~~perusteita~~

puolueettomuus. Puolueettomuuspolitiikkamme oikeutuksen näemme siinä, että me kaihdamme kaikkea, mikä on omiaan edistämään ristiriitoja kansainvälisessä elämässä ja työskentelemme kaiken sen hyväksi, mikä sovittaa ja lähentää kansoja sekä poistaa vastakohtaisuuksia. Tätä me pyrimme tekemään, tietenkin ennen kaikkea sillä alueella Eurooppaa, missä meidän on suotu elää ja missä hartaasti toivomme kehityksen kulke-
kohti
van/yhä parempaa keskinäistä ymmärtämystä ja yhä suurempaa sopua.

Tiedämme, miten määräävän tärkeää kansainvälisessä elämässä on keskinäinen luottamus. Meistä näyttää siltä, että olemme onnistuneet rakentamaan suhteemme läheimpiin naapureihimme luottamuksen kestä-
välle perustalle. Voidaan sanoa, että rehellisyyden noudattaminen kansain-
välisissä suhteissamme myös johtuu kansallisesta välttämättömyydestä, sillä meitä kohtaan tunnettava luottamus on meille elinehto. Tahdomme osoittaa kansoille lähellä ja kaukana, että sanamme pitää, että toimim-
me kunniallisesti, salailematta tarkoituksiamme ja ilman taka-ajatuksia. Tällaiselle ulkopolitiikalle, joka vastaa suomalaista kansanluonnetta, me pyydämme luottamusta, ja me iloitsemme voidessamme todeta, että vil-
pittömät pyrkimyksemme ovat tavanneet vastakaikua. Eniten iloitsemme siitä, että ne ovat löytäneet vastakaikua suuren naapurimaamme Neuvost-
liiton valtiomiesten ja kansojen keskuudessa.

Herra Pääministeri.

Herra Puhemiehistön Jäsen.

Minulla on kunnia Suomen tasavallan nimessä ja kaikkien suomalaisten puolesta esittää Teille ja korkea-arvoisille seuralaisillenne lämmin tervetuloivotus sekä kohottaa maljani Teidän kunniaksenne ja Teidän isänmaanne, Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton, menestykseksi.

JAAKKO ALKIO
 Kekkonen
 skandaali
 n. 1955

Arv. maalaisliittolainen

Onko Alkion ja Kallion ihanteet ja perinteet unohtettu Maalaisliitossa? Voimmeko valita Tasavallan Presidentiksi henkilön, joka saattaa käyttäytyä mm. seuraavassa selostuksessa kuvatulla tavalla? Selostuksen on ministeri Tauno Jalanti pyynnöstämme antanut ja on se totuudenmukainen esitys "Kämpin tapauksesta".

Joukko maalaisliittolaisia

En ollut tavannut pitkiin aikoihin pääministeri Kekkonen, sillä välimme eivät ole olleet hyvät. Tosin olen pistäytynyt asioilla hänen luonaan valtioneuvostossa, mutta yhdessä emme ole vuosiin "istuneet".

Yöllä helmikuun 4 p:nä 1955 kello 5 aamulla hän tuli Hotelli Kämpin huoneeseeni hyvin "liikutettuna", kutsumatta, arvaamatta ja yllättäen, pakottaen yöportierin vastoin nimenomaista, kaikkia koskevaa yleiskieltoa, soittamaan minulle ja päästämään hänet sisälle. Vaimoni pyysi häntä heti poistumaan, mutta oli sitten aluksi kuitenkin pyynnöstäni mukana keskustellessamme. Pääministeri Kekkonen käytti hyvin ikävää kieltä, sanoen mm. että Suomen kansa tulee hänet muistamaan Aleksanteri I:nä. Vaimoni pahastui kaikesta kovasti ja vaati vakavasti pääministeriä poistumaan. Hän ei lähtenyt. Minä en suuttunut laisinkaan, sillä aikaisemminkin ystävytemme aikoina olen Kekkonen kanssa hieman samaan tapaan "keskustellut", kuin tuona aamuhetkenä. Hankin hänelle huoneen hotellista, koska en katsonut suotavaksi, että pääministeri näyttäytyisi muille siinä tilassa kuin hän oli, mutta hän heitti huoneen avaimen lattialle.

Vaimoni läksi nukkumaan ja jättäkseni hänet rauhaan ehdotin pääministerille, että menisimme kenraali Airon huoneeseen samassa kerroksessa. Sen teimmekin. Sitä ennen kävimme kylpyhuoneessa, jolloin minä pääministerin (kai vahingossa) tönäisemänä kaaduin ammeeseen ja kolhaisin päni hanaan. Sain pienen haavan, josta vuoti verta. Sen pyyhin pois kostuttamalla pyyheliinalla. Mitään veriläikkiä ei lattialla ollut, mutta tuon pyyheliinan löysi vaimoni herättyään ja soitti rouva Kekkoselle säikähtyneenä. Vaimoni oli ymmärrettävästikin hermostunut, kunnes hän keksi, että olimme Airon luona, jonne soitti. Olimme siellä keskustelleet entiseen tapaan pääministerin värvätessä kenraali Airoa valitsijamiesehdokkaakseen. Poistuin kenraali Airon huoneesta kello 8:n korvissa. Siellä ei kukaan meistä kolmesta - muita ei ollut läsnä minun siellä ollessani - nukkunut. Menin nukkumaan omaan huoneeseeni. Pääministeri lienee poistunut hotellista rouvansa lähettämän pääministerin sihteerin hakemana kello 10:n maissa.

Ilmeisesti pääministerin pyynnöstä pyysi eräs yhteinen ystävämmme minua kumoamaan julkisuuteen tapauksesta tulleet tiedot, samoin sittemmin pääministeri itsekin. Ehdotus siitä on hallussani. En katsonut itseäni millään tavoin henkilökohtaisesti skandalisoituksi tapahtuneen johdosta. Eihän Hornborginkaan kirjoituksessa, joka on painavin asiaa koskeva julkaistu maininta, minuun laisinkaan viitata, vaan siinä vaaditaan pääministeriä joko eroamaan tai nostamaan syyte. Näin ollen päätin, etten mitään peruutusta anna. - Minulle lähetetty ehdotus oli lapsellinen ja hölmö. Pääministerikään lehdille antama peruutus ei mielestäni ainakaan tätä asiaa parantanut.

Pääministeri yritti minuile puhelinkeskustelumme kuluessa puhua siitä, että häntä erikoisesti tässä yhteydessä vainotaan ruotsinkielisten taholta. Olin sitä mieltä, ettei tästä kysymyksestä millään saada "kielikysymystä". Varoitin samalla oikeudenkäynnistä.

21. 5. 1955.

Pääministeri Urho Kekkoselle.

Syvästi huolissamme niistä sopimattomista huhuis-
ta ja väitteistä, joita kirjallisissa julkaisuissa on levitetty
Teistä, Herra Pääministeri, ja jotka ovat jatkuneet senkin jäl-
keen, kun Te sanomalehdissä olette väittänyt niitä perättömik-
si, katsomme vakavaksi velvollisuudeksemme kiinnittää huomiota
ne asiaan. Tilanne on muodostunut niin kiusalliseksi, ei vain
maalaisliitolle vaan koko maan julkiselle elämälle, että tällai-
set parjaukset on saatava ehdottomasti torjutuiksi. Koska tämä
taas voi tapahtua ainoastaan siten, että väitteet tuomioistui-
men arvovallalla osoitetaan vääriksi, rohkenemme laajojen maa-
laisliittolaisten piirien puolesta esittää, että Te, Herra Pää-
ministeri, viipymättä nostaisitte kanteen niitä julkaisuja vas-
taan, jotka ovat levittäneet puhehaalevia, Teitä pääministerinä
ja presidenttiehdokkaana syvästi loukkaavia väitteitä.

Helsingissä kesäkuun 2 päivänä 1955.

Seppo Leppänen, Eino Leppälä

J. P. Kallio
L. O. Kirsi

J. K. Kallio
J. K. Kallio

Eino Laitinen

P. P. Kallio

A. P. Kallio

M. P. Kallio

K. P. Kallio

S. P. Kallio

L. P. Kallio

P. P. Kallio

Kalle Kirra

J. P. Kallio

M. P. Kallio

J. P. Kallio

Antton Saurkanta

Eino Laitinen

Paikka
Plats

96

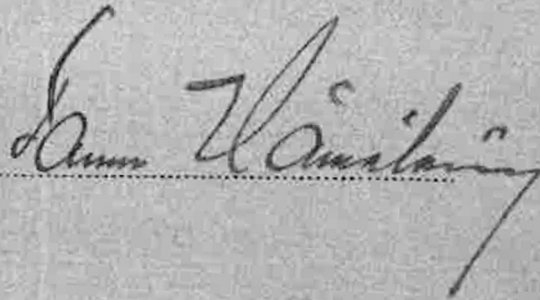
TODISTUS. INTYG.

Tämän todistuksen esittämällä on yksi
I stöd av detta intyg är en av

oikeusministeri

U. Kekkonen

määräämä henkilö oikeutettu pääsemään sotasyllisyysoikeuden istuntoja seuraav-
bestäm d person berättigad att övertvara krigsansvarighetsdomstolens sammanträden
maan istuntokauden kestäessä. Tätä todistusta ei saa luovuttaa muille kuin edellä
under sessionsperioden. Detta intyg får ej överlåtas åt annan än av ovan
mainitun henkilön määräämälle, ja on sitä käytettäessä samalla esitettävä hen-
nämnda person utsedd, och vid uppvisandet därav bör legitimationsbevis tillika
kilöllisystodistus.
företes.

Helsinki, 14 / 11 1945.
Helsingfors, ...Sotasyllisyysoikeuden sihteeri
Krigsansvarighetsdomstolens sekreterare

N:o

52

Herra Puhemies,

Suomen kansan edustajat.

Annettuani Eduskunnan edessä Hallitusmuodon 24 §:n mukaisen juhlallisen vakuutuksen ryhdyn hoitamaan Tasavallan Presidentin tointa. Otan tämän korkean tehtävän vastaan nöyryn mielin syvästuntien sen raskaan velvoituksen, mikä siihen liittyy.

Hallitusmuodon sisältämä juhlallinen vakuutus on vala, jonka antaja sitoutuu vilpittömästi ja uskollisesti ei vain itse noudattamaan tasavallan valtiosääntöä ja lakeja vaan myös pitämään ne voimassa kaikkia kansalaisia samanarvoisesti sitovina ja velvoittavina. ~~Mutta~~ Vakuutus sisältää myös lupauksen kaikin voimin edistää Suomen kansan menestystä.

Suomen kansan menestykseen kuuluu ensisijaisesti valtakunnan vapauden ja riippumattomuuden turvaaminen. Siinä tarkoituksessa meidän on tinkimättömästi noudatettava sitä rauhan, sovinnon ja ystävyyden ulkopolitiikkaa, jolle on tien kunnioitettu edeltäjäni presidentti Paasikivi avannut ja viitoittanut ja jonka peruslinjat presidentti Paasikivi äskeisessä puheessaan esitti. Minulla on ollut poikkeuksellinen onni saada vuosikymmenen ajan läheisesti seurata presidentti Paasikiven työmaahan ulkopoliittisen aseman turvaamiseksi. Tätä työtä tulen voimieni mukaan johdonmukaisesti jatkamaan.

Suomen kansan menestykseen kuuluu myös kansanvaltaisen valtio- ja yhteiskuntajärjestyksemme ylläpitäminen ja vahvistaminen. Voimassa oleva demokraattinen järjestelmämme, joka on pitkäaikaisen historiallisen kehityksen tulos, muodostaa kes-

^{vapaa lla}
tävän perustan kansalliselle elämällemme.

Valtiojärjestyksemme rakentuu sille periaatteelle, että ylimmän toimeenpanovallan haltija, Tasavallan Presidentti, on ~~tehtävässään itsenäinen ja riippumaton.~~ Henkilö, joka valitaan Tasavallan Presidentin toimeen, on sen vuoksi, vaikka valinta yleensä tapahtuukin puoluepoliittisissa merkeissä, puolueiden ja ryhmittymien ulkopuolella ja yläpuolella, ainoana päämääränä koko kansan ja sen kaikkien yhteiskuntaryhmien etujen oikeudenmukainen puolustaminen ja tasapuolinen valvominen. Tämä periaate on ollut kaikkien edeltäjäni ohjenuorana, se tulee olemaan myös minun ohjenuoranani.

Mutta vaikka Tasavallan Presidentillä tulee olla riippumaton ja itsenäinen asema, hän on kuitenkin rengas kansanvaltaisessa järjestelmässämme. Hän suorittaa tehtävänsä Eduskunnan luottamusta nauttivan hallituksen kanssa ja välityksellä. Sen vuoksi Tasavallan Presidentillä tulee olla avoin ja vilpitön suhde Eduskuntaan ja hallitukseen. Toivon, että pitkäaikaisen parlamentaarisen koulutukseni avulla kykenen tämän suhteen luomaan ja ylläpitämään n.

Teille, kunnioitettu edeltäjäni pyydän esittää isänmaan nimessä hartaat kiitokset siitä suurtyöstä, minkä olette Suomen kansan hyväksi suorittanut. Lähes kahdentoista vuoden ajan Te olette varmalla, taitavalla kädellä johtanut maamme kohtaloita ajanjaksona, joka on ollut kansamme historian vaikeimpia. Työnne ja saavutustenne perusteella Teidän nimenne säilyy unohtumattomana kansamme aikakirjoissa harvalukuisten suurten suomalaisten valtiomiesten eturiveissä.

Pyydän kiittää Teitä, Herra Puhemies, niistä ystävällisistä sanoista ja toivotuksista, jotka Te minulle äsken esititte.

Arvoisat kansanedustajat.

Sille lujalle perustalle uutta uskollisesti rakentaen, min-
kä menneet sukupolvet ovat pystyttäneet, voimme luoda rakkaasta
isänmaastamme yhteisen kodin meille kaikille, kodin, jossa kau-
kausimmankin korven asukas tuntee olevansa täysarvoinen kansalai-
nen ja tasa-arvoinen toisten rinnalla. Tämä on saavutettavissa,
kun kaikkia toimiamme ohjaa horjumaton isänmaanrakkaus ja oikea-
mielisyys ja kun kansallisen yhteisvastuun tunto pitää mielemme
alttiina niitä lähimmäisiämme kohtaan, jotka varjon puolella va-
eltavat. Kun tässä mielessä työtämme teemme, kukin sillä paikalla
mikä meille on suotu, voi, Korkeimman avulla, toteutua kirkkokäsi-
kirjaan sisältyvä, presidentinvaalin aikana luettava rukous pre-
sidentin toimien menestymisestä niin että ne edistävät kansamme
parasta, rauhaa ja yksimielisyyttä.

SENSAATIO

SANOO SUORAT SANAT

Vankila-
olot
sivu
3

N:o 1
21. 1. 1955.
20:—

KEKKOSEN murhaaminen SALALIITON PÄÄMÄÄRÄ?

Ensimmäinen Vallankumous ryhmiä
murha odotettu maahamme?

Ensimmäinen
laukaus meni

ohi
toinen jäi
piippuun

-suunnitelma
vuonna 1952

Saaimme tietojen mukaan tri Alhon suunniteltu murha Kekosta vastaan ei ollut ensimmäinen, joka on jäänyt toteuttamatta viime vuosien aikana.

Jo vuonna 1952 eräs henkilö avoimesti kerskaili ystävilleen, että hän aivau lähiaikoina, sopivan tilaisuuden sattuessa, ampuu Kek-

Jatk. siv. 4

ASIAA TUNTEVALTA TAHOLTA LEHDELLEMME ON KERROTTU, ETÄ FILTRI KEIJO ALHON TARKOITUKSENA - MÄÄRÄTTYJEN PIIRIEN TOIMEKSIANNOSTA - OLI AMPUA PÄÄMINISTERI URHO KALEVA KEKKONEN SINÄ AAMUNA, JOLLOIN HÄN VALTIONEUVOSSA PISTOOLI PALJASTETTUNA JA LADATTUNA UHKAILI ERÄITÄ SISÄMINISTERIÖN VIRKAILIJOITA JA RYNTÄSI LOPULTA OMAVALTAISESTI SISÄSIÄNNÄMISTE! VÄINÖ LESKISEN LUO. PÄÄMINISTERI KEKKONEN EI KO. AAMUNA SATTUNUT OLEMAAN VALTIONEUVOSSA.

Kekkonen ärsytti Alhoa

Saaimme tietojen mukaan oli tohtori Alho ollut tapahtumia edeltäneenä iltana erässä kokouksessa, jossa mm. oli ollut pääministeri Kekkonen läsnä. Täällä olivat mielipiteet törmänneet jyrkästi vastakkain ja mm. Alho oli suunnattomasti kiihtynyt ja suuttunut lähinnä Kekkoselle.

Kuka määräsi

Willbergin

maanpakoon

Sivu 4

Kauhupropagandan tulos

Periaatteittemme mukaisesti emme tahdo puuttua eri puolueiden välisiin riitoihin emmekä poliittisiin asioihin yleensä, mutta tässä yhteydessä on kuitenkin paikallaan todeta, että perimmäinen syy mahdollisiin Kekkonen murhamisakeisiin perustuu siihen kauhupropagandaan, jota Alhon puolue ja erikoisesti sen ns. valtionvaltaelin, johon Alho kuului, on harjoittanut sekä keskuudessaan että järjestön ulkopuolella.

Jatk. siv. 4

KEKKONEN SANELI TUOMIOJAN KOHTALON

halusi Soravuon syrjäyttämistä

Erkon vävy Pariisiin

LEHDELLEMME ON KERROTTU, että Suomen Pankissa ovat viime aikoina intriikkiin myrskyt käyneet vaahtopäisinä laineina. Pääministeri Urho Kaleva Kekkonen, joka myöskin on Suomen Pankin johtokunnan jäsen ja joka ilmeisesti käsittää asemansa erittäin diktaatorisesti, on sanellut pääjohtaja Sakari Tuomiojankin kohtalon.

Jatk. siv. 4

AIKOINAAN KERROTTIIN, että suurlähettiläiden järjestelyn yhteydessä Pariisiin lähettiläs Johan Helo siirrettäisiin kotimaahan, mutta nyt tästä ajatuksesta onkin luovuttu. Soravuo ei saanut tulla Pariisiin.

Jatk. siv. 2

TERVON ansioluettelo puutteellinen

PAIVALEHDET OVAT jo pitkemmän aikaa tienneet kertoa, varten, että nykyisestä valtiovarainministeristä Penna Tervosta tulee yksi Suomen Pankin johtajista. Viime viikolla asia lopultakin oli valtio-neuvoston esittelyssä, jolloin sen piti myöskin ratketa. Tasavallan presidentti ei kuitenkaan ollut samaa mieltä asiassa, vaan jätti asian ratkaisematta ja otti - kuten kerrotaan - Tervon paperit bal-

tuunsa tarkempaa tutustumista. Tervon ansioluettelo kuitenkin puutteellinen, siinä tuskin mainitaan mm. hänen tunnettua esiintymistään messuhallissa ja radion välityksellä koko Suomen kansan edessä. Siinä ei myöskään mainitane siitä, miten kauppaneuvos Gindinin nimi tuli erään liisensianomukseen.

Hammaslääkäri varkaissa Stockmannin tavaratalossa

Eräs loviisalainen naishammaslääkäri oli pistäytynyt kuluneen joulukuun 13. päivänä pääkaupunkiin jouluostoksille. Näissä merkeissä hän oli kasvattitytrensä kanssa joutunut Stockmannin tavarataloon, missä erään tarkkailijan huomiota oli herättänyt naisen outo käytös. Tämä oli muutta mutkitta rohnunut hyllyiltä ja pöydiltä erilaista tavaraa.

Jatk. siv. 2

2
9602
600
12400
18600
323
7173

siv. 2

SENSAATIO

UUTiset

20:-

No 1 — 1955 —

Pääpain. Kätevä keli

Lauantaina huhtikuun 2 p:nä

KEKKONEN TAPPELI MINISTERIN KANSSA

Nyrkkeilyottelu loistohotellissa keskellä yötä

URHO KALEVA KEKKONEN, joka entuudestaan tunnetaan itsepäisyydestään, on tällä kertaa saamiemme tietojen mukaan nyrkkeijään heiluttaen, omalla tavallaan yrittänyt jakaa oikeutta. Tällä kertaa hän keskellä yötä eräässä helsinkiläisessä loistohotellissa iski nyrkillään erään tunnetun ministerin kasvat aivan veriseksi.

KEKKONEN oli jo aikaisemmin illalla joutunut sanaharkkaan em. ministerin kanssa, mutta heidän kesken ei sillein ollut sytänyt minkäänlaisia tappelua. Mutia erimielisyydet eivät silti olleet pois päiväjärjestyksestä. Kekkonen odotti vain sopivaa hetkeä.

KESKELLÄ YÖTÄ, kello lä yötä hotelliin, ilmoittaan neljän jälkeen Kekkonen vielä samalla, että hänen miehensä edellisen illan grogien rohkaisemana, soitti ministerille hotellin. Yöllinen soitto herätti ministerin vaimon, joka vastasi puhelimeen. Kekkonen ilmoitti, että hän välittömästi haluaisi selvittää erimielisyydet ministerin kanssa.

Ministerin vaimo kielsi olle avattava pääministerille. Kekkonen odotti vain sopivaa hetkeä.

Jatkuu siv. 1.

Lakki, tri Kekkonen

PERÄKYLÄN TASAVALLAN P-MINISTERI

hilpeällä
tuulella
aamutunneilla

Sensaatiomaisia paljastuksia siv. 3

Sensaation henki säilyy Sensaatio Uutisissa

TASSA ME TAAS OLEMME. Kun Sensaatio-lehti vähää ennen joulua viime vuonna näki päivänvalon sen syntymäpäivänsä.

Jatkuu siv. 2.

Armi-tismin päävirusta odotetaan nyt Turkuun

Katso siv. 2.

WILLBERGIN POIKA ELÄÄ KUIN KROISOS

TUNNETUN LISENSSIHUIJARI ERNST WILLBERGIN POIKA elää saamiemme tietojen mukaan tätä nykyä täällä Suomessa kuin kuningas Kroisos aikoinaan. Hän on tunnettu vieras loistoravintoloissa Helsingissä ja kovin kysytty isäntä, sillä hänen vieraanvaraisuutensa on suuri.

LAHES 70 MILJOONAA MARKKAA hänellä on omien

Jatkuu siv. 2.

Jalokiviä voidaan VALMISTAA SUOMESSA

TIMANTTEJA JA AJALOKIVIA VOIDAAN myös keino-tekisellä tavalla valmistaa Suomessa. Eräs keksijä on Sensaatio Uutiset erikoistiedon mukaan jo vuosi sitten ratkaissut tämän pulman, jota koko muun maailman keksijät vuosikausia ovat yrittäneet. Nyt on eräs hollantilainen ja amerikkalainen osittain päässeet perille tästä uudesta menetelmästä, mutta ei niin pitkälle kuin em. suomalainen keksijä, joka pystyy valmistamaan jalokiviä timanteista alkaen ja täysin homogeenisina.

RAHAPULA on toistaiseksi estänyt suomalaisen keksijän toteuttamasta suunnitelmaansa. Rahoittajia olisi kyllä saatavissa, niinkuin kaikissa tällaisissa suurisuuntaisissa ja tuottavissa yrityksissä, ja määrätty rahamiehet ovat varsin kiinnostuneet asiasta, mutta vaativat osake-enemmistön tulevassa yhtiössä. Tällaisiin vaatimuksiin keksijä ei tietyksi voi suostua, tietäen, että hän itse vähän ajan kuluttua voisi jäädä sivuhenkilöksi.

Jatkuu siv. 2.

Mustangit aiheuttivat Liikennelaitokselle 375 milj. mkn tappion

375 MILJOONAN MARKAN "YLIHINNAN" Helsingin kaupungin liikennelaitos joutuu maksamaan uusista vauvutyypeistä, ns. "Mustangeista". Mutta tähän tappioon se ei itse ole syytä, vaan lisenssivirastomme ja Suomen Pankki, jotka antoivat kielteisen vastauksen Liikennelaitoksen lisenssianomukseen saada tuoda Mustangit Saksasta.

7 MILJOONAA MARKKAA lisäkustannuksien lisäksi Saksasta tuodut vauvut Vauvut rakentaa yksityinen tulleet maksamaan. Mutta yhtiö Karjaalla sekä valtionkun ei tuontilisenssiä saatu, omistama Valmet, ja vauvunon vauvut pakko valmistaa jen hinta, 75 kpl on tilattu, tuokkonaisuudessa Suomessa 40 lea olemaan 12 miljoonaa

markkaa. Ensikädessä Helsingin kaupungin liikennelaitos maksaa erotuksen, mutta pääkaupunkimme veromaksajat joutuvat välittömästi antamaan osuutensa tähän merkilliseen politiikkaan. Valmetin tappion maksaa taas koko Suomen kansa, sillä ei kukaan voi uskoa, että Valmet pystyisi tappioita valmistamaan näitä

Jatkuu siv. 2.